

عنوان مقاله:

ابعاد تشکیل دهنده حس تعلق به مکان، با تأکید بر عوامل کالبدی، اجتماعی و احساسی (ادراک و شناخت)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تأکید بر مولفه های شهر اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

بهرام سیاوش پور - عضو هیئت علمی و رئیس دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه حکیم سبزواری

مجتبی شادلوچهرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه حکیم سبزواری

زهره مولایی رامشه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

حس تعلق به مکان را می توان رابطه ای عاطفی و پر معنا بین شخص و مکان توصیف کرد، پیوندی احساسی که مردم آن مکان را به عنوان قرارگاهی برای بازگشت بدان ارزشمند بدانند. در حقیقت احساس تعلق به مکان شاخصی است که از طریق آن می توان میزان متمایز بودن آن مکان را برای مردم، نسبت به دیگر مکان ها سنجید. مسلم است که این تمایزات حاصل جمعی از عوامل مادی و معنوی شامل محیط محیط کالبدی و معماری، محیط اجتماعی و نوع فعالیت ها، سطح فرهنگ و تاریخ، ابعاد شخصی و روانشناسانه (ادراک، شناخت و احساس) می باشد. لذا با در نظر گیری تمام ابعاد تشکیل دهنده حس تعلق، می توان به یک دسته بندی کلی تر شامل عوامل درون فردی و برون فردی دست یافت. در تحقیق حاضر، ابعاد شخصی (فرد) تشکیل دهنده حس تعلق که شامل عامل ادراک، شناخت و احساس است را عاملی درون فردی دانسته، و ابعاد محیط کالبدی و اجتماع (دیگران) را از عوامل برون فردی تأثیر گذار بر حس تعلق می دانیم و در آخر با بسط دادن هریک، میزان و چگونگی هریک از این عوامل را بر شکل گیری حس تعلق به مکان را تبیین می کنیم.

کلمات کلیدی:

حس تعلق به مکان، عامل کالبدی، ادراک و شناخت، عامل درون فردی و برون فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349555>

